

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtnak el.
 Írásokat nem adhatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartásban minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
 Azonfelül 1 kr.
 Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Hogyan gyártják a proletárokat.

Egy, gazdaságilag úgy mint politikailag a romlás meredélyén álló ország okszerű vezetés s egyedül hazájáért élő s önzetlenül munkáló genialis status férfiak nélkül előbb-utóbb az ókor hatalmas s dicstelennül elbukott birodalmainak kérelhetlen sorsára jut. Bölcs kormányzati taktica, politikai erély s a közjóért nem a papiron vagy programmbeszédekben, hanem szivben lelkesülő nagy emberek után annyiszor és méltán jajdul fel a vesztének indult szegény gazdag Magyarország. Atyáink egyre-másra csinálják azt a sok „üdvös” törvényt, izzadnak az országgyűlési s az utolsó évtizedet annyira jellemző herczehurczákban; hajszoják a világraszóló politikát s azért minden év végén a pénzügyminiszter ijesztő exposéja a deficitek végzetes tócsájában nyakig uszik, a magyar polgár kipróbált vállai pedig már csak görnyedeznek az évről-évre szaporodó államterhek sulya alatt.

Örvény szélén állunk, mely borzadalmas torkával felénk ásit. A honboldogító ösök dicső szellemei elfordultak az élnetelen, törpe unokáktól.

Szerencse vagy talán szerencsétlenség, hogy honunkban annyi az optimista, mosolyognak az ilyen jeremiádon, derült eget látnak ott, hol mások fenyegető felhők vésszes tornyosulását s ki tudja, hogy közjavunk s létérdekeink biztosítása s előmozdítására az ő szilárd önbizalmuk, vagy a mi, uton-utelen szedett szomorú tapasztalataink által argumentált scepticismusunk fog-e birni nagyobb kihatással?

Mert tagadhatatlan tény az, hogy csehül állunk. Nem ugyan mint cseh szomszéd-

dunk, de a már értelmét vesztett, kificzamodott közmondásunk szerint.

Egy, veszedelmes létét részben nem magának köszönő s az ország testén elősködő társadalmi osztály, a proletárság kezd hatalmasan lábra kapni. Ezeknek egy részét alkotja saját, veleszületett hitványsága, másokat a mostoha körülmények és a sors ostora hajt ezen erkölcsi posványba. De gyártja a proletárokat kiszámíthatatlan kárára maga az állam is, a maga hajthatatlan törvényes következetességével. Nézzük csak hogyan.

Vegyük szemügyre megyénket. A társadalom mindenféle osztályából kidobott egyének, tisztelet a csekély kivételnek, utolsó refulgiuma, a jajjok s könnyek tere, a végrehajtság. Mindenféle, lelkiismeretlensége vagy hanyagsága miatt állásától felmentett éhenkórász ide menekül. Ezek most novemberben aratnak. A jegyző szedi az adót 3—4 napig, a nép lassankint fizet, a végrehajtó „biztos” mellette áll s a 3 frtnyi diurnumokat zsebre rakja. Ez is a koppasztás egy neme.

Minden néven nevezendő hivatalnokot s elöljárót elégit ki a nép. Még a körorvos is, ezt a pictus masculust, kinek csak neve van. Mert a himlőoltáson kívül, miért községenkint extra 4 frtot huz, egyéb haszon nincs belőle. Felső vidékeinken soha egy beteg sem veszi igénybe segélyét, mely fuvarba s honoráriumba kerül, azt ezt előteremteni nem bíró szegény népnek. A szinai járás orvosa például Homonnán van, a míg megjárja a határ alatt fekvő községének betegét, ez aligha fog már neki örvendeni.

Az ilyen „összevissza” teher utóvégre is fizetésképtelenné teszi az ország oszlopát vállaló népet. Minden erecskéjét kiszí-

vattyuzzák, úgy hogy az államadót már nem fizetheti. Ha már semmije sincs, csak több évi adóhátraléka, telkét az állam magára tábláztatja s neki koldusbotot nyom a markába. S így az ország munkaereje nagyot csappan, proletárjaink száma pedig hatványozódik.

Megyenk felső részében, bizvást mondhatom, minden község 1/4-e mitsem vetett, dacára az államkölesönnek, melyet legott elfogyasztott. Adóját pedig a jegyzők és végrehajtók oly teljes szigorral hajtják be, mint ha csürjei tele volnának.

Ezen tehát segíteni kell, máskülönben oda hagyjuk mérgesedni a sebet, hogy orvosolhatatlanná válik.

B. Mihály.

Nőnevelésünk érdekében.

A magyar embernek igen nagy baja és régen divatozó hibája az utánzás. Praktizálja a régi szokást az ősidőtől fogva ott, ahol csak alkalmá van s legtöbbször ott is, ahol nincs szükség reá.

Egy egész szótárt lehetne arról összeírni, hogyan, hol és miben nyilvánul ezen utánzás legtöbbször. Én azonban azon tárgy lényegéhez és fontosságához képest, melyről szerény nézetemet elmondandó vagyok, azonnal a magam tárgyából kifolyó utánzáson kezdem el.

A legtöbben tudják azt, hogy az ember jellemét a nevelés fejti ki. Nem mindig, de legtöbbször a gondos kezek ápoló hatása látszik a virágokon. És bár a természet kifejtheti a fattyu hajtásoktól megrakott fán a legnemesebb gyümölcsöket; mégis biztosabb ott a siker, ahol a kertész gondosan lenyesegeti a szükségtelen részeket.

Igy van ez a nevelésnél is.

Ugyanezért, miután a nevelés a gyermek-és serdülő korban, a későbbi korra nézve jellem-

tudom. Gyű isten segits! Egyszeribe helyén leszünk. Hej de sajnálom leányasszony, hogy az a Sándor ifjú ur nincs itthon. Múd nélkül szeretem azt a fiút. Hej csak abból lesz még egyszer a derék ember.

— Nem is tudja Gergely bácsi, hogy tegnapelőtt jött haza a collégiumból? Már kitanulta mind a tizenhárom iskolát, — szolt Katika szemérmesen.

Igazán! Értem, értem s nagyokat csippengett a vén paraszt hol a turcsi, hol a péjkó felé. — Hej adja az isten, hogy... Többet nem mondott, az egyik tengely megakadt a malomudvar kapujában s ezen kellett mindennek előtt segíteni. Gyű, isten segits!

A Katika zemei lángban égtek, keble sebesen emelkedett, midőn a malomház előtt megállottak.

Oh, mily végtelen sokat érez egy sziv, midőn az ajkak csak úgy öntudatlanul mozognak.

II.

Alkonyodott.

A nap lebukó félben volt. Mint valami vérpiros karika bámult szerteszét ott a láthatáron; lángsugarai a „Kakukkó” éles szögletein égtek. Egy-egy arany szegélyű báránnyel is közelgett. Mintha éjjeli vizitre jönne s a lámpást jó előre meggyújtotta volna. Később ugyis sötét lesz. Lent már most sem sok hűja.

A szárnyas állatok elültek. Egy-egy elkésett lud még a tornác előtt gágog, arról sem tudni, mit akar inkább: enni-e vagy aludni, vagy társait kiabálja. A sertések rőföve hagyják oda a válút, egyik sem akarja, hogy valami ott ma-

TÁRCZA.

Egyre zajong.

Egyre zajong, egyre tépi,
 A régi bú keblemet,
 Soh' sem deríti fel napja
 Az én fájo keblemet. *telhromol*

Eltemettem én oly régen
 Jó kedvemnek angyalát —
 Olyan mélyen, de oly mélyen...
 Mint sötét éj hajnalát.

Szép csillagom! kis leányom
 Miért kínzasz engemet?
 Hisz szemednek szűzegében
 Megvirradnom is lehet.

Légy te a szép hajnalcsillag
 Éltem sötét éjjelén,
 Olts belém egy napsugárt, egy
 Szébb világot olts belém.

Toronya, 1880. okt. 27-én.

Hudich.

„Kakukkó.”

Elbeszélés.

Írta: Farkas Bertalan.

Folytatás.

— Hát csak úgy nagyjából Kati leányasszony. Hiszen azért, hogy nem sok néz ki belőlem, megértem én az okos szót. Gyű isten segits! Tudja a leányasszony, egy parányit nekem is lehet érdeklődnöm a sorsuk iránt; mert becsületes falami ajkakat mód nélkül szeretem. Édes apja urától is kérdeztem már egyet-mást, de mikor láttam, hogy úgy immel-ámmal beszél, azt gondoltam magamban: eb ura... (Hó, bizony majd kimondtam.) — Ha nem tetszik, hát ne tessék; hanem azért mégis szerettem volna úgy egynek-másnak nyomára jönni. — Hejj jó pára még ez a turcsi is, gyöngyöm leányasszonykám!

— Hát már csak megsugom magának, Gergely bácsi, ha olyan nagyon szeretné tudni, hogy biz az én szegény apámat büntetésből lökte ebbe a szegény országba az esperes ur.

— Gondoltam, mindjárt gondoltam — fogta fel Gergely bácsi fontoskodva. Büntetésből, büntetésből. Ertem, nagyon értem. Pedig akárhogy vesszük fel a dolgot, bizonyisten áldott jó ember az öreg ur.

— Hiába, Gergely bácsi, rossz a világ — szolt Katika fájo hangon. — Tudja, hogy most zavaros idöket élünk s szegény atyámat bevádozták, hogy „rebellista”.

— Rebellista?! Tyüh! kedves leányasszony! Hiszen ennél a föld hátán sincs nagyobb érdem. De most már kétszeresen becsülöm édes atyja urát. Így szeretem aztán ni, hogy még ezt is

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Évesre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadhatók el.
 Zászlók nem adhatók vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartás minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 Minden egyes szó után
 100 szóig 2 kr.
 Azo felül 1 kr.
 Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért természetesen minden centiméter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Hogyan gyártják a proletárokat.

Egy, gazdaságilag úgy mint politikailag a romlás meredélyén álló ország okszerű vezetés s egyedül hazájáért élő s önzetlenül munkáló genialis status férfiak nélkül előbb-utóbb az ókor hatalmas s dicsőtelenül elbukott birodalmainak kérlelhetlen sorsára jut. Bölcs kormányzati taktica, politikai erély s a közjóért nem a papiron vagy program beszédekben, hanem szivben lelkesülő nagy emberek után annyiszor és méltán jajdul fel a vesztének indult szegény gazdag Magyarország. Atyáink egyre-másra csinálják azt a sok „üdvös” törvényt, izzadnak az országgyűlési s az utolsó évtizedet annyira jellemző herczehurczákban; hajszolják a világraszóló politikát s azért minden év végén a pénzügyminiszter ijeszto exposéja a deficitek végzetes tócsájában nyakig uszik, a magyar polgár kipróbált vállai pedig már csak görnyedeznek az évről-évre szaporodó államterhek sulya alatt.

Örvény szélén állunk, mely borzadalmas torkával felénk ásit. A honboldogító ösök dicső szellemei elfordultak az élnél, törpe unokáktól.

Szerencse vagy talán szerencsétlenség, hogy honunkban annyi az optimista, mosolyognak az ilyen jeremiádon, derült eget látnak ott, hol mások fenyegető felhők vésszes tornyosulását s ki tudja, hogy közjavunk s létérdekeink biztosítása s előmozdítására az ő szilárd önbizalmuk, vagy a mi, uton-utafelen szedett szomorú tapasztalataink által argumentált scepticismusunk fog-e birni nagyobb kihatással?

Mert tagadhatatlan tény az, hogy csehül állunk. Nem ugyan mint cseh szomszédunk, de a már értelmét vesztett, kificzamodott közmondásunk szerint.

Egy, veszedelmes létét részben nem magának köszönő s az ország testén elősködő társadalmi osztály, a proletárság kezd hatalmasan lábra kapni. Ezeknek egy részét alkotja saját, veleszületett hitványsága, másokat a mostoha körülmények és a sors ostora hajt ezen erkölcsi posványba. De gyártja a proletárokat kiszámíthatatlan kárára maga az állam is, a maga hajthatatlan törvényes következetességével. Nézzük csak hogyan.

Vegyük szemügyre megyénket. A társadalom mindenféle osztályból kidobott egyének, tisztelet a csekély kivételnek, utolsó refugiuma, a jajjok s könnyek tere, a végrehajtság. Mindenféle, lelkiismeretlensége vagy hanyagsága miatt állásától felmentett éhenkórász ide menekül. Ezek most novemberben aratnak. A jegyző szedi az adót 3—4 napig, a nép lassankint fizet, a végrehajtott „biztos” mellette áll s a 3 frnyi diurnumokat zsebre rakja. Ez is a koppasztás egy neme.

Minden néven nevezendő hivatalnokot s előjárót elégit ki a nép. Még a körorvost is, ezt a pictus masculust, kinek csak neve van. Mert a himlőoltáson kívül, miért közsengenki extra 4 frtot huz, egyéb haszon nincs belőle. Felső vidékeinken soha egy beteg sem veszi igénybe segélyét, mely fuvarba s honoráriumba kerül, azt ezt előteremteni nem bíró szegény népnek. A szinai járás orvososa például Homonnán van, a míg megjárja a határ alatt fekvő községének betegét, ez aligha fog már neki örvendeni.

Az ilyen „összevissza” teher utóvégre is fizetésképtelenné teszi az ország oszlopát vállaló népet. Minden erecskéjét kiszív

vattyuzzák, úgy hogy az államadót már nem fizetheti. Ha már semmije sincs, csak több évi adóhátraléka, telkét az állam magára tábláztatja s neki koldusbotot nyom a markába. S így az ország munkaereje nagyot csappan, proletárjaink száma pedig hatványozódik.

Megyenk felső részében, bizvást mondhatom, minden község 1/4-e mitsem vetett, daczára az államkölcsonnek, melyet legott elfogyasztott. Adóját pedig a jegyzők és végrehajtok oly teljes szigorral hajtják be, mint ha csürjei tele volnának.

Ezen tehát segíteni kell, máskülönben oda hagyjuk mérgesedni a sebet, hogy orvosolhatatlanná váljék.

B. Mihály.

Nőnevelésünk érdekében.

A magyar embernek igen nagy baja és régen divatozó hibája az utánzás. Praktizálja a régi szokást az ősidőtől fogva ott, ahol csak alkalma van s legtöbbször ott is, ahol nincs szükségére.

Egy egész szótárt lehetne arról összeírni, hogyan, hol és miben nyilvánul ezen utánzás legtöbbször. Én azonban azon tárgy lényegéhez és fontosságához képest, melyről szerény nézetemet elmondandó vagyok, azonnal a magam tárgyából kifolyó utánzáson kezdem el.

A legtöbben tudják azt, hogy az ember jellemét a nevelés fejti ki. Nem mindig, de legtöbbször a gondos kezek ápoló hatása látszik a virágokon. És bár a természet kifejtheti a fattyu hajtásoktól megrakott fán a legnemesebb gyümölcsöket; mégis biztosabb ott a siker, ahol a kertész gondosan lenyesegeti a szükségtelen részeket.

Igy van ez a nevelésnél is.

Ugyanezért, miután a nevelés a gyermek és serdülő korban, a későbbi korra nézve jellem-

tudom. Gyű isten segits! Egyszeribe helyén leszünk. Hej de sajnálom leányasszony, hogy az a Sándor ifjú ur nincs itthon. Múd nélkül szeretem azt a fiút. Hej csak abból lesz még egyszer a derek ember.

— Nem is tudja Gergely bácsi, hogy tegnapelőtt jött haza a collégiumból? Már kitanulta mind a tizenhárom iskolát, — szolt Katika szemérmesen.

Igazán! Értem, értem s nagyokat csippengett a vén paraszt hol a turcsi, hol a péjkó felé. — Hej adja az isten, hogy... Többet nem mondott, az egyik tengely megakadt a malomudvar kapujában s ezen kellett mindennek előtt segíteni.

Gyű, isten segits!

A Katika szeméi lángban égtek, keble sebesen emelkedett, midőn a malomház előtt megállottak.

Oh, mily végtelen sokat érez egy sziv, midőn az ajkak csak úgy öntudatlanul mozognak.

II.

Alkonyodott.

A nap lebukó félben volt. Mint valami vérpiros karika bámult szerteszét ott a láthatáron; lángsugarai a „Kakukkó” éles szögletein égtek. Egy-egy arany szegélyű bárnyfelhő is közelgett. Mintha éjjeli vizitre jönne s a lámpást jó előre meggyújtotta volna. Később ugyis sötét lesz. Lent már most sem sok hítja.

A szárnyas állatok elültek. Egy-egy elkésett lud még a tornác előtt gágog, arról sem tudni, mit akar inkább: enni-e vagy aludni, vagy társait kiabálja. A sertések rőfögve hagyják oda a válút, egyik sem akarja, hogy valami ott ma-

TÁRCZA.

Egyre zajong.

Egyre zajong, egyre tépi,
 A régi bú keblemet,
 Soh' sem deriti fel napja
 Az én fájó keblemet.

Eltemettem én oly régen
 Jó kedvemnek angyalát —
 Olyan mélyen, de oly mélyen...
 Mint sötét éj hajnalát.

Szép csillagom! kis leányom
 Miért kínasz engemet?
 Hisz szemednek szüzegében
 Megvirradnom is lehet.

Légy te a szép hajnalcsillag
 Éltem sötét éjjelén,
 Olts belém egy napsugárt, egy
 Szébb világot olts belém.

Toronya, 1880. okt. 27-én.

Hudich.

„Kakukkó.”

Elbeszélés.

Irta: Farkas Bertalan.

Folytatás.

— Hát csak úgy nagyjából Kati leányasszony. Hiszen azért, hogy nem sok néz ki belőlem, megértem én az okos szót. Gyű isten segits! Tudja a leányasszony, egy parányit nekem is lehet érdeklődnöm a sorsuk iránt; mert becsületes falami ájokat mód nélkül szeretem. Édes apja urától is kérdeztem már egyet-mást, de mikor láttam, hogy úgy immel-ámmal beszél, azt gondoltam magamban: eb ura... (Hó, bizony majd kimondtam.) — Ha nem tetszik, hát ne tessék; hanem azért mégis szerettem volna egynek-másnak nyomára jönni. — Hejj jó pára még ez a turcsi is, gyöngyöm leányasszonykám!

— Hát már csak megsugom magának, Gergely bácsi, ha olyan nagyon szeretné tudni, hogy biz az én szegény apámat büntetésből lökte ebbe a szegény országba az esperes ur.

— Gondoltam, mindjárt gondoltam — fogta fel Gergely bácsi fontoskodva. Büntetésből, büntetésből. Ertem, nagyon értem. Pedig akárhogy vesszük fel a dolgot, bizonyisten áldott jó ember az öreg ur.

— Hiába, Gergely bácsi, rossz a világ — szolt Katika fájó hangon. — Tudja, hogy most zavaros idöket élünk s szegény atyámat beváldolták, hogy „rebellista”.

— Rebellista?! Tyűh! kedves leányasszony! Hiszen ennél a föld hátán sincs nagyobb érdem. De most már kétszeresen becsülöm édes atyja urát. Így szeretem aztán ni, hogy még ezt is

HIRDETMÉNY.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet
mindazon zálogtárgyakat, melyek
folyó évi augusztus 1-ig ki nem váltattak,
ugyancsak folyó évi november 28-án délutáni 2 órakor
az intézet helyiségében, Kazinczy-utcza, gróf Andrássy-féle házban
hiteles közeg jelenlétében
nyilvánosan elárverelni fogja.

➔ **Árverés alá kerül: állam és értékpapir, arany- és ezüst ékszer, gyöngg, óra stb. stb.**

Sátoralja-Ujhely, 1880. október 24-én.

2—3

Az igazgatóság.

Csász. kir. osztr. szabadalommal

és
porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt illatos növény-szap-pana, a testbőr szépítésére és jobbitására, elismert hatékonysága minden bőrküütséknél, eredeti csomagocskáiban bepecsételve 42 kr.

Dr. Lindes tanár növényi rudaes-kenőcse, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Dr. Béringuier fit-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sürüstítésére és fenntartására, 1 palack ára 1 o. é. frt.

Dr. Koch növényecukorkái, ismert jelességű házszer hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarcolásnál stb. 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Hartung China-héjolaja, a haj növesztése és szépítésére peccsételt és pohárban bélyegzett üvegekben ára 85 kr.

Dr. Suin de Boutemard zamatos fog-szappana, a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/4 és 1/2 csomagkákban à 70 és 35 kr.

Balsamos olajbogyó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

Dr. Béringuier zamatos korona-szesze, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszer-veket erősíti és üditi; eredeti palackokban à 1 frt 25 kr. és 75 kr.

Leder testvérek balsamos földi-dióolaj-szappana, darabja 25 kr. 4 db. 1 csomagban 80 kr. Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőcse, a haj-növes felköltésére és felélesztésére, bepecsételt és üvegben bélyegzett téglékben à 85 kr.

Az egyedüli elárusítás fent kitett árak mellett: **Sátoralja-Ujhelyben**

Szentgyörgyi Vilmos urnál, valamint az ország több gyógytáraiban s nagyobb gyarmat és diszműaru üzleteiben.

Hamisítások ellen különösen óvást teszünk.

Rajmond és társ,

cs. kir. szabadalom-tulajdonos **Berlinben.**

„Tisza“ biztosító társaság.

Ezennel van szerencsénk a t. cz. gazdaközönséget értesíteni, miszerint az ő cs. és kir. apostoli felségének legkegyelmesebb adománya és a magyar törvényhozás által megszavazott fél millió forint alapítvánnyal együtt 1,670,000 forint alaptőkével létesült „Kisbirtokosok országos földhitel-intézetével“ oly szövetkezeti viszonyba léptünk, mely szerint **Abauj-, Bereg-, Bihar-, Hajdu-, Maramaros-, Szabolcs-, Szatmár-, Szilágy-, Ugocsa-, Ung- és Zemplénmegyék területén,** társaságunk fog nevezett földhitel-intézetet képviselőjeként működni s jelzálog-kölcsönöket közvetíteni.

A jelzálog-kölcsönök módzatait következőkben röviden ismertetjük:

1. Kölcsön csakis földbirtokra adatik.
2. Záloglevél-kölcsönt nyerhet minden oly birtokos, kinek tehermentes legalább is 30 forint kataszteri tiszta jövedelmű földbirtoka van.
3. A záloglevél-kölcsön a kataszteri tiszta jövedelem tizszereséig terjedhet.
4. Kölcsön csak oly birtokra adatik, mely még semmi bekebelezéssel terhelve nincs, vagy a melyre nézve az előbbi hitelezők a bekebelezési elsőbbséget az intézetnek átengedik.
5. A jelzálogos kölcsön 33 és 1/2 évre, vagyis 67 félévi törlesztésre adatik; — a kamat megfelel az intézet által kibocsátott záloglevelek 5 1/2%-os kamatlábnak, melyhez még járul a kölcsönösszeg 1%-a, mint igazgatási költség és 1% a tőke visszafizetésére, úgy, hogy a záloglevelekben kinyert kölcsönösszeg, törlesztéssel együtt 7 1/2%-ba kerül. A kölcsönértéket képező záloglevelek elárusításáról maga az intézet gondoskodik és a kölcsönkérőnek valóságos készpénzt fizet ki.
6. Az intézet által 300 frtnál kisebb és 6000 frtnál nagyobb kölcsön záloglevelekben nem adatik.

Fölvivjuk ezek után a nevezett megyék birtokos osztályának mindazon tagjait, kik ezen rendkívül előnyös kölcsönben részesülni óhajtanak, hogy teljes bizalommal kerületi ügynőnk-geinkhez vagy egyenesen hozzánk fordulni sziveskedjenek, minthogy bármily felvilágosítással készségesen szolgálunk és a kölcsönügylet teljes lebonyolítását magunkra vállaljuk.

Debreczen, 1880. évi október hóban.

2—3

Az igazgatóság.

ELŐFIZETÉS
Egész évre 6 frt
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt
Bérmentelen levél
ismert kezektől
nak el.
Észiratók nem s
Vissza.
Egyes szám ár
A nyilttérben min
mond sor díja

S.-a.

A városi
már hetek óta
s a polgárság
rá, f. h. 8. 9. és

Mi, akikne
pontunk ismer
megvagyunk el
sünk, hogy ig
azzal a választ
melynek különb
a dicsvágy em

De álljon
és egyetértés,
den sebet lass
működését fog
és lehet a mul

tato a jövőt
akadni fognak
a nép könnyer
zsákmányoló a
az első alkalom

a kialudt szer
netalán még b
netlenség láng
Ezt megg
gyen közös tö

Igen, de
Ha elfoga

azon nézetet
szélsőségek u
gatásait oly h
lett való teen

kezzünk a nép
bizonyos vála
fel van korbá
napokban is,

zeledő iránt n
gével. A párt
zan értelme és
nul, amikor az
erejét és kö

T

Oh t

Milyen k
Esőben,
Olyan ke
Szel oltja
Olyan hi
Végkép
Oh

Milyen m
Bibor na
Olyan ke
Csillagfé
Olyan de
Magasra
Oh

Ah ilyen
Természe
Napfény